

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 8. Romanus Cardinalis S. Angeli Legatus in Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

de causa, Absolutionis beneficium assequatur, nisi ipse ad Apostolicam Sedem simplex accesserit. Hæc Epistola die nona Januarii anno millesimo ducentesimo vigesimo quinto data est. Notabit Lector, Summum Pontificem turre de jici jussisse in urbe, sibi, ut Principi, non subjecta.

Sæcul. XIII.

A. C. 1225.

§. VIII.

Romanus, Cardinalis S. Angeli, Legatus in Francia.

Albigensibus quoque Hæreticis, Simone Comite Montfortio defuncto, animus redierat, multumque angebatur Honorius Papa, quia potissimum ratione in illa provincia paci & Religioni consideretur. Ne ergo omnino cessaret, Romanum, Diaconum Cardinalem, titulo S. Angeli, cum S. Sedis Legati auctoritate illuc misit, & quia in hoc negotio Regis Franciæ auxilium erat necessarium, Romani Legati potestatem in Regnum Franciæ, in Provinciam, ac in Dioceses Tarentasensem, Visuntinam, Embrodunensem, Aquensem, Arelatensem, & Viennensem extendit. Quod ex Pontificis Epistola die decima quinta Februarii anno millesimo ducentesimo vigesimo quinto data cognoscimus.

Ut vero Rex Franciæ universas vires in Albigenses converteret, Legato in

Hist. Eccles. Tom. XIX. X x man

Sæcul. XIII. mandatis dedit; inducias inter eum & A. C. 1225. Regem Angliæ pacisceretur. Tum Ludovico scripsit Epistolam, cujus ferme hæc erat summa.

ep. 169. Rai.
n. 30.

Quis numerum Epistolarum inerat, quibus obsecravimus te, ut inducias a Rege Philippo, parente tuo, & Regis Angliæ patre, invicem concessas, prorogares, & , elapso earum termino, Ditiones Regis Angliæ non invaderes, neque subsidium Terræ sanctæ impedires? at nihilominus eas, contentis precibus nostris, invasisti, & vel ideo invasisse videris, ut preces Romanæ Ecclesiæ, Matris tuæ, nibili a te fieri, nemo nesciret. Quasi vero fieri non posse putares, ut ei aliquando supplex accidere cogaris. Tum Papa rerum humanarum vicissitudinem inducit, atque exempla Ottonis Imperatoris, Friderico adhuc infanti succumbentis, & Regis Angliæ Richardi, contra quem Philippus Augustus Ecclesiæ præsidium sibi frustra expectiisset. Tum Papa subjungit.

Nec indignari debet tua Sublimitas, quod Apostolica Sedes, concessa sibi a Deo plenitudine potestatis, conetur te a bello, Regi Angliæ inferendo, abstrahere. Nemo tibi suggerat, Papæ non esse, hunc Regem in ista causa defendere, quia de negotiis Regni Feudalibus agitur. Nam

Jere. I. 10. Jeremiæ, Sacerdoti, dictum est: Ecce constitui te super gentes, & Regna, ut evel-

las, & destruas, adifices, & plantas. Un-
 de sequitur, quod ad Romanum Pontifi-
 cem, qui Sacerdotii obtinet principatum,
 spectet, omne peccatum mortale evellere.
 Id vero interdum sine coercitione rebel-
 lum fieri non potest. Cum ergo creda-
 ris in Regem Angliæ manifeste peccare,
 nos, ad quos omnis censura peccati per-
 tinere dignoscitur, qua conscientia ad
 clamores hujus Regis aures obturare pos-
 sumus? Quare, licet a te toties jam re-
 pulsus, obnixius obsecramus; ingentem a-
 nimi nostri dolorem leva, restitue Prin-
 cipi huic terras, quas invasisti, nullam
 amplius injuriam infer, jus quod tibi
 contra eum esse affirmas, legitime, &
 tempore competentis prosequere, ne auxi-
 lia ad liberandam Palæstinam mittenda,
 quæ Reges Franciæ, Majores tui, sem-
 per egregie promoverunt, sufflamines, &
 inutilia efficias. Alioquin, quantum-
 cunque tibi favere cupiamus, quæ equi-
 tati, & Regi Angliæ debemus, ultra dif-
 ferre non poterimus.

Si locus sit his principiis, quæ Ho-
 norius ab Antecessoribus suis post Gre-
 gorii VII. ætatem acceperat, in omnibus
 causis supremorum Principum, ad litem
 deductis, Romanus Pontifex Judex erit.
 Nec jure belli uti poterunt, priusquam
 ille pronunciaverit, an id sine peccato
 factari sint. Verba autem Jeremiæ, in
 his

Xx 2

Explicatio
Jeremiæ.

Sæcul. XIII.
A.C. 1225. his quaestionibus toties allegata, demonstrarent, minimo Sacerdoti potestatem esse de regnis & coronis decernendi, secundum sensum, quem eis in hac Epistola Pontifex tribuit. At si consequentia sacri Textus legantur, evidens fit, nulatenus sermonem esse de potestate ordinaria Sacerdotii, sed de Missione Prophetica, atque Prophetam non alia ratione ad ædificandum, & destruendum constitui, nisi ea, qua perfecit sibi injuncta, videlicet Regnorum ruinam & restitutionem vaticinando.

Ecclesi 49.

Cardinalis Romanus in Franciam delatus cuidam Concilio seu Parlamento interfuit, quod Ludovicus Rex Parisiis in Octava Ascensionis, nempe die decima quinta Maji, anno millesimo ducentesimo vigesimo quinto celebravit. In eo Rex cum Cardinali Legato complura negotia, ad Angliam & Albigenses spectantia, pertractavit. Ex sequentibus dispicimus, Legatum in rem suam strenue egisse, cum Rex causa propria, quam contra Anglos susceperat, neglecta, cum exercitu in Hæreticos moverit.

§. IX.

Mora Imperatori concessa.

Ric. S. Ger. Inter hæc, cum Romæ seditionibus & adversarum factionum armis sub auspiciis Senatoris *Parenzo* divina humanaque